

FAMILIEBEDRIJF

‘Ik trek altijd de werkkast open’

Al drie generaties lang houdt de Roosendaalse familie Jobse bedrijven spic en span.

door
Ine Cup
l.cup@bndestem.nl

ROOSENDAAL – Op de argeleze vraag of met een mop het vuil niet eigenlijk alleen maar verspreid wordt, schiet Ben Jobse (32) in het smetteloos uitzienende kantoor van het Roosendaalse schoonmaakbedrijf Job Pro-cleaning overeind. „Ligt eraan hoe je het doet. Als je het goed doet niet.“ Duidelijk, hier stroomt zeep door de aderen. Kan ook bijna niet anders voor iemand die van jongs af aan in een schoonmaakbedrijf is opgegroeid. Samen met neef Bas Jobse (39), die is al op z'n achttiende in het bedrijf ge-

■ Onder leiding van de broers (v.l.n.r.) Jac, Theo en Ben werd het bedrijf een all-round schoonmaakbedrijf (foto's archief Job Pro-cleaning)

■ In de jaren zeventig gingen de glazenwassers van Job Pro-cleaning, toen nog Job knapt 't op, anders te werk dan tegenwoordig.

stapt' – runt hij als derde generatie sinds 2005 het familiebedrijf. In 1960 begon opa Jac Jobse senior, vader van vier zonen en twee dochters, als glazenwasser. Op z'n bakfiets reed hij door de straten van Roosendaal. Zijn klantenkring groeide snel en op een gegeven moment stapten drie van zijn zoons – Jac, Ben en Theo – in het bedrijf. Onder leiding van de tweede generatie breidde het bedrijf zijn klantenkring uit en werd het een all-round schoonmaakbedrijf. „Niets is makkelijker voor een klant dan dat hij alles bij één be-

drijf onder kan brengen. Op een gegeven moment kwam er gevelreining bij en ook schoorsteenvegen. Maar inmiddels hebben we schoonsteenvogen ook weer afgestoten. Zo gaat dat in zo'n bedrijf, sommige werkzaamheden eppen weg en er komen weer andere bij.“ Als voorbeeld noemt hij ook het vroeger vaak stevige rookgedrag binnen bedrijven. „Dat vonden wij niet erg“, zegt Jobse met een twinkeling in zijn ogen. „De binnenkant van de ramen moest daardoor regelmatig worden gewassen. Maar nu er niet meer gerookt wordt, is dat veel minder.“ Waar neef Bas al jong het bedrijf inging, stapte Ben pas in 2005 in het bedrijf. Maar niet eerder dan nadat hij een stevige sollicitatieprocedure had doorlopen. „Ik moest formeel op sollicitatiegesprek bij mijn ooms. Daar werd ik flink doorgezaagd over hoe ik de toekomst van het bedrijf zag. Ik had nog nooit zo'n zwaar serieus gesprek met hen gevoerd, maar kijk er heel positief op terug.“ Voor de samenwerking met zijn ooms was hij in het begin wel een beetje huiverig. „Voor mijn ooms was het natuurlijk best lastig, met name voor oom Jac, van wie ik het kantoorwerk overnam. Maar hij had al snel door dat het goed ging.“ Zijn neef Bas was blij met de versterking. Jobse grinnikt. „Je bent dan met

twee jongelui in de zaak. Met z'n tweeën is het toch wat makkelijker om tegen drie oude heren op te boksen.“

In 2011 namen beide neven de bedrijfsvoering volledig over en stapte de tweede generatie uit het bedrijf. „De dochter van oom Theo heeft ook nog enkele jaren in het bedrijf gewerkt, maar wilde toch iets anders doen en werkt nu als facilitair manager bij een scholengemeenschap. Zij zit eigenlijk aan de andere kant van de tafel. Of zij ons daar binnenhaalt? Nee nee, dan zeggen ze weer dat het belangverstrengeling is. Wij komen alleen in geval van calamiteiten, haha. Trouwens wel een manier waarop we bij nieuwe klanten binnenkomen. Bij grote instellingen en bedrijven wordt vaak met aanbestedingen gewerkt. En voor een mkb-bedrijf zoals het onze is het best moeilijk om daaraan mee te doen, er gaat veel tijd in zitten. De eisen die worden gesteld, zoals omzetteisen, zijn fors. Grote bedrijven hebben daar vaak speciale mensen op zitten, maar wij moeten het er allemaal bij doen. Maar we doen het wel hoor, zeker bij bestaande klanten. En als we het dan niet halen, ja, dan balen we natuurlijk ontzettend.“

De neven vormen een geolied team en hebben de zaken goed verdeeld. „Bas is meer van de inhoud, als er problemen zijn wijs ik naar hem. Ik ga niet in zijn vaarwater zitten, maar zit op kantoor en doe de acquisitie van nieuwe klanten.“ Waar hij zijn 'schoonmaakogen' volop de kost geeft: „Als ik naar nieuwe opdrachten ga, ben ik altijd benieuwd hoe alles eruit ziet. Ik trek ook altijd de werkkast open om te zien met wat voor materialen ze werken.“ Grinnikend: „Ik betrap me er wel eens op dat ik dan ook

■ De tweede en de derde generatie Jobse van Job Pro-cleaning op een rij. V.l.n.r. Ben Jobse jr. en zijn vader Ben Jobse sr., Bas Jobse en zijn vader Jac. foto Peter van Trijnen/het fotoburo

even naar de wc ga.“ Als het schoonmaakwerk in zo'n geval te wensen overlaat, wil dat volgens Jobse trouwens niet meteen zeggen dat de schoonmakers met de Franse slag te werk gaan. „Ik zal nooit de schoonmaaksters de schuld geven, want ik weet niet hoe scherp er is gecalculerd. En heeft iemand geen goede instructie gehad of geen goede materialen, dan kan ik ook niet verwachten dat het goed gaat.“ Hoewel de

taakverdeling tussen de neven volgens Jobse essentieel is om de samenwerking tussen hen beiden goed te houden, is het allerbelangrijkste volgens hem „dat je op tijd de koppen bij elkaar steekt“. „Je hebt wel eens andere meningen, maar dat is geen ramp. Je hebt een gezamenlijk doel.“

Intussen is Job Pro-cleaning gegroeid tot een bedrijf met tachtig medewerkers, waarvan er 15 fulltime en 65 parttime in dienst zijn. De afgelopen jaren hebben ze er ondanks de crisis toch nieuwe klanten bij gekregen en zijn er ongeveer twintig medewerkers bijgekomen. Ik denk dat dat toch komt doordat we een familiebedrijf zijn. Dan zet je denk ik wel een stapje extra. Zo doen we sinds

een jaar of vier ook aan gladheidsbestrijding. Het is een mooie manier om onze mensen ook 's winters aan het werk te houden, want dan is het te koud om ramen te gaan wassen. We zijn heel provisoirisch begonnen toen een klant ons vroeg of we dat konden doen. Met een paar schepjes gingen we aan de slag, maar inmiddels hebben we twee quads met sneeuwschuivers voorop en een zoutbak achterop. Onze medewer-

► **Taken goed verdelen en bijtijds 'de koppen bij elkaar' zorgen voor een goede samenwerking in het bedrijf**

kers zitten te wachten om erop te klimmen“, lacht hij. „En hoe laat het ook is, ik komt altijd met worstenbroodjes langs.“ De Jobses zijn trots op wat ze doen. Het ergste vinden ze het dan ook als een klant niet tevreden is. „Dan heb ik het gevoel dat we hebben gefaald.“ Groeiplannen hebben de neven volop. De afgelopen jaren hebben ze al wat uitgebreid richting Bergen op Zoom en Breda. „Binnen nu en drie jaar willen we in Breda een behoorlijke klantenkring opbouwen. Schoonmaakwerk is er genoeg.“ De vierde generatie staat al klaar? „Nou, Bas heeft een zoon, Lorenzo, maar die is pas zes. Dus het is nog een beetje te vroeg om daar iets over te zeggen.“

► **In de loop der jaren vallen er werkzaamheden weg, maar komen er ook weer andere bij**